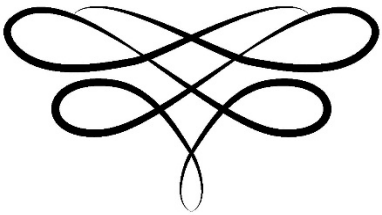

נִגּוּנֵי הַכָּנָה לַתְּפִלָּה

שבוע פרשת חֻקת

ג' – ט' תמוז תשפ"ה

הקדמת המערכת

בחסדי ה' יתברך, הננו מוציאים לציבור אנ"ש והתמימים שי' את החוברת 'ניגוני הכנה לתפלה' לשבוע פרשת חֻקת, אותם שלח עבורנו הרב שליט"א מדי יום בשבוע החולף.

השבוע החוברת כוללת בתוכה את הניגונים הבאים:

א. ניגון געגועים לר' שלמה מצ'אשניק.
ב. ניגון "ידידי רועי מקימי".
ג. ניגון מודה אני מהעיירה קובליץ.
ד. ניגון התוועדות מליובאוויטש.
ה. ניגון שישו ושמחו מהעיירה נעוועל.
ו. ניגון "לכה דודי", גירסה שניה, עם תוספת.

בברכת "ברוב שירה וזמרה",
שבת שלום ומבורך, המערכת.

יום ראשון ג' תמוז

ניגון געגועים | ניגון ח' בחוברת 'ניגונים חסידיים' של ר' אליהו ריבקין |

מיוחס לר' שלמה מצ'אשניק

ניגון קכ"ה בספר הניגונים חב"ד

ח.

ניגון געגועים

יום שני ד' תמוז

"ידידי רועי" | ניגון ש"י בספר הניגונים חב"ד

ניגון עתיק, שהגיע מארץ ישראל על פיוט של ר' ישראל נג'ארה. יש אומרים שגם הלחן שלו. שרו בליובאוויטש אחר הסתלקות הרבי המהר"ש.
המילים מביעות תפילה להשם יתברך להוציא את עמו מהגלות.
לניגון קיימות שני גירסאות:
גירסא אחת מקיפה רק את שני הבתים הראשונים של הפיוט. הגירסא השניה מקיפה את כל הבתים של הפיוט. ניגון זה היה מושר אצל חסידי חב"ד בעיירה ליובאוויטש. בשנת תרמ"ג לאחר הסתלקות אדמו"ר המהר"ש היו בניו שרים ניגון זה, וכשהגיעו למילים "על מי נטשת מעט הצאן" היו עיניהם זולגות דמעות.
אדמו"ר הריי"צ אמר שניגון זה הגיע מארץ ישראל לחסידי חב"ד על ידי ר' שניאור זלמן סלונים, בתחילת נשיאותו של אדמו"ר הרש"ב. אמר אדמו"ר הרש"ב על הניגון: על מי נטשת-על מי סמכת. שה"מעט" יורגש ב"צאן", והכוונה על "כי אתם המעט מכל העמים". כשניגן אדמו"ר הרש"ב ניגון זה, כשהגיע למילים "הגידה נא לי עתה על מי נטשת מעט הצאן" השעין ידו על מצחו בתנועת העמקה.

מילות הניגון

יְדִידִי רוֹעִי מְקִימִי מִפְּרַמַּס אַנְשֵׁי לָצוֹן
אֱמֹר נָא פּוֹדִי מַצִּילִי עַד אָן עַוְלִי מַנְהִילִי

הַגִּידָה לִי אַתָּה עַל מִי נָטַשְׁתָּ מְעַט הַצֹּאן
יִרְעֵנִי רוֹעָה אֱוִילִי וַיְהִי הֶבֶל רוֹעֵה צֹאן

שׁוּב לָאֲסֹף נִדְחֵיךְ כִּי הֵם זָרַע אֲהוּבֶיךְ
לְעִירִי יַד הוֹרֵי בָּנוּ הֲבִיאֵנוּ וּמְשׁוֹל בָּנוּ

רְאֵה אֶת שְׁלוֹם אַחֶיךְ וְגַם אֶת שְׁלוֹם הַצֹּאן
נֹאמַר לָגוּר בָּאָרֶץ בָּאנוּ כִּי שָׁם אֵין מִרְעֶה לַצֹּאן

רְעֵנִי בְּנָאוֹת דְּשָׁאִים תֵּן מִרְעִי עַל כָּל שְׁפָאִים
חוֹן עַל עֲנִיִּים מְרוּדִים צָבְאוּ עֲלֵיהֶם גְּדוּדִים

בְּזָרוֹעֲךָ קַבֵּץ טְלָאִים וּסְחֵב צְעִירֵי הַצֹּאן
הַבֵּט וּרְאֵה הָעַתּוּדִים כָּל הָעוֹלִים עַל הַצֹּאן

זְכֹר כִּי אַתְּ לְמוֹ נָצַח וְזָר יְדוּשֵׁם
כְּקֶצַח
לָמָּה זְנוּחָתְּ לָנֶצַח יֵעָשֶׂן אַפְּךְ
בַּצֹּאן

קַבֵּץ אֱלֹקִים וְצֹאנָה וְחַלְּצֵם מִיַּד
שׁוֹנֵא

וּמְהֵרָה עַל יַד מוֹנָה עוֹד תַּעֲבִרֶנָּה
הַצֹּאן

בְּנֵה מִקְדָּשׁ וַאֲרִיאֵל וּשְׁלַח מְבַשֵּׂר
יְשׁוּרַאל

יֹאמַר בָּא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל רָחֵל בָּאָה
עִם הַצֹּאן

יום שלישי ה' תמוז

"מודה אני" | ניגון ל"ה בחוברת 'ניגונים חסידיים' של ר' אליהו ריבקין
הרב אמר שהניגון מבטא "הוד" מלשון הודאה הודיה, והלביש עליו את המילים
"מודה אני".

מילות הניגון

"מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיָּם, שֶׁהֶחֱזַרְתָּ בִּי נִשְׁמָתִי בְּחֶמְלָה, רַבָּה אֱמוּנָתֶךָ"

נמצא באלבום **'ניגונים חסידיים מהעירה קובליץ'**, רצועה 5.

לה.

יום רביעי ו' תמוז

ניגון התוועדות מליובאוויטש | ניגון ט"ל בחוברת 'ניגונים חסידיים' של ר' אליהו ריבקין

היה מנוגן לעתים כניגון הכנה למאמר אצל הרבי הרש"ב.

בשיעור 'עשרה לשונות של נגינה' הרב מציין את הניגון הזה כדוגמא לניגון של הלשון 'ברכה' (שכנגד ספירת היסוד), המבטאת המשכה מלמעלה למטה – ירידת השפע.

ניגון רצ"ב בספר הניגונים חב"ד, שם ישנו חלק נוסף.

לט.

ניגון מליובאוויטש

יום חמישי ז' תמוז

ניגון חסידי מהעירה נעוועל | "שישו ושמחו"
במקור הניגון איטי, אך בעיירה נעוועל החלו לשיר אותו מהר.
אברהם מאיור דרייזין – דמות מפורסמת בכפר חב"ד – היה שר בשמחת תורה
את הנגון ומתגלגל כל הדרך מהבית לבית כנסת.
הרב שר את הניגון על הפיוט "סלח נא" שבתפלת ליל יום כפור.
נמצא באלבום 'כל עצמותי תאמרנה', רצועה 10.

סלח נא\ שישו ושמחו

פיוט "שישו ושמחו"

שִׂישׂוּ וְשִׂמְחוּ
בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה. וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה.
כִּי טוֹב סַחְרָהּ מִכָּל סְחוֹרָה. מִפָּז וּמִפְּנִינִים יְקָרָה:
גָּגִיל וְנָשִׂישׂ בְּזֹאת הַתּוֹרָה.
כִּי הִיא לָנוּ עֹז וְאוֹרָה:

פיוט "סלח נא"

סְלַח נָא אֲשָׁמוֹת וּפִשְׁעֵי לְאֻמָּךְ
לַעֲוֹן בָּנֶיךָ בַּל יֵחָרֶה זַעְמָךְ
סְלַח נָא גְּעוֹלָם וְיִחְיוּ מִמְּקוֹר עִמָּךְ
לַעֲוֹן דְּגָלֶיךָ שָׂא וְתִנָּחֵם כְּנָאֻמָּךְ
סְלַח נָא הַכֹּל מוֹדִים וְעוֹזְבִים
כְּרִשְׁוּמָּךְ
לְעָוֹן וָפֶשַׁע מְחַל לְמַעַן שִׁמָּךְ
סְלַח נָא זְדוֹנוֹת וּשְׁגָגוֹת לִבְרוּאֵי
לִשְׁמָּךְ
לַעֲוֹן חֶטְאֵימוֹ חַטֵּא בִּנְדִיבַת
גִּשְׁמָּךְ
סְלַח נָא טֶפֶשׁ טִפְלוּת רִשְׁעֵי
אֻמָּךְ
לַעֲוֹן יְדִידֶיךָ יְבַקֵּשׁ וְאֵינֶנּוּ כְּנָאֻמָּךְ
סְלַח נָא כַּחַשׁ כּוֹרְעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִים לְעֻמָּךְ
לַעֲוֹן לְקוּחֶיךָ כַּפֶּר בְּטוּב טַעְמָךְ
סְלַח נָא מָרִי מְיַחֲלֶיךָ וּמְיַחֲדֶיךָ
בְּעוֹלָמָךְ
לַעֲוֹן נִדָּחִים מְחֵה וּבְנֵה אוּלָמָךְ
סְלַח נָא סְלוּפָם וְגוֹנְנֵם בְּסֵכֶת
שְׁלוֹמָךְ
לַעֲוֹן עֲבָדֶיךָ עַלֵּם וּכְבוֹשׁ בְּעִלּוּמָךְ
סְלַח נָא פֶּן יַעֲנְשׁוּ מִמְּרוֹמָךְ
לַעֲוֹן צֹאנְךָ שַׁכֵּח וְהִיא תְּהִלָּתְךָ
וְרוֹמְמָךְ
סְלַח נָא קְלוֹנָם וַחֲמֹל עָלֵימוֹ
מִמְּרוֹמָךְ
לַעֲוֹן רְחוּמֶיךָ תְּשָׂא מִלְּצוּדָם
בְּחֶרְמָךְ
סְלַח נָא שֶׁמֶץ תַּעְתּוּעַ תְּעוּב
רְחוּמֶיךָ
לַעֲוֹן תְּמִימֶיךָ הַעֲבֵר כְּגֹדֶל רַחֲמֶיךָ

יום שישי ט' תמוז

ניגון לכה דודי | מספר 610 בספר הניגונים
עם תוספת מיום ראשון ג' תמוז.

גירסה ב • 610

תוספת ג תמוז פ"ה

פיוט "לכה דודי"

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה פְּנֵי
שַׁבָּת נְקַבְּלָה

שָׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדִבּוּר אֶחָד
הִשְׁמִיעָנוּ אֵל הַמְיֻחָד
ה' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד לְשֵׁם
וּלְתִפְאֶרֶת וְלִתְהִלָּה

לִקְרַאת שַׁבָּת לְכוּ וְנֵלְכָה כִּי
הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה
מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם נְסוּכָה סוֹף
מַעֲשֶׂה בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה

מִקְדָּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה קוּמִי
צְאִי מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה
רַב לָךְ שֶׁבֶת בְּעֵמֶק הַבָּכָא
וְהוּא יַחְמֹל עָלַיִךְ חֶמְלָה

הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי לִבְשִׁי
בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ עַמִּי
עַל יַד בֶּן יִשַׁי בֵּית הַלַּחְמִי
קָרְבָה אֶל נַפְשִׁי גְּאָלָהּ

הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי כִּי בָא
אוֹרֵךְ קוּמִי אוֹרִי

עוּרִי עוּרִי שִׁיר דַּבֵּרִי כְּבוֹד ה'
עָלַיִךְ נִגְלָה
לֹא תֵבֹשִׁי וְלֹא תִכָּלְמִי מַה
תִּשְׁתּוֹחֲחִי וּמַה תֶּהֱמִי
בָּךְ יֶחֱסוּ עֲנִיֵּי עַמִּי וְנִבְנְתָה עִיר
עַל תִּלָּהּ

וְהָיוּ לִמְשִׁסָּה שֹׁסָיִךְ וְרָחֲקוּ כָּל
מְבַלָּעָיִךְ
יָשִׂישׂ עָלַיִךְ אֱלֹהָיִךְ כִּמְשׂוֹשׂ
חָתָן עַל כַּלָּה

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרֹצִי וְאֶת ה'
תַּעֲרִיצִי
עַל יַד אִישׁ בֶּן פַּרְצִי וְנִשְׂמְחָה
וְנָגִילָה

בֹּאִי בְשָׁלוֹם עֲטֶרֶת בַּעֲלָהּ גַּם
בְּשִׂמְחָה בְּרִנָּה וּבְצָהֳלָה
תּוֹךְ אֱמוּנֵי עַם סְגֻלָּה בֹּאִי כַלָּה
בֹּאִי כַלָּה

בֹּאִי כַלָּה שַׁבָּת מַלְכְּתָא

"הַדִּבּוּר הוּא קֶלְמוּס הַלֵּב, וְהַנִּגּוּן – קֶלְמוּס הַנֶּפֶשׁ"

[כ"ק אדמו"ר הזקן נ"ע]

"פַּעֲנַ"ת אַדְמוּ"ר הַזָּקֵן בְּאָמְרוֹ "הַדִּבּוּר הוּא קֶלְמוּס הַלֵּב" הִיא שֶׁהָאָדָם נוֹתֵן בְּפִיו בַּדִּבּוּר שֶׁלּוֹ לְכָל מָה שֶׁקּוֹרֶה אֲצָלוֹ בְּתוֹךְ הַלֵּב, הַדִּבּוּר מְבַטֵּא אֶת רַחֲשֵׁי הַלֵּב, הוּא הַקֶּלְמוּס שֶׁמּוֹתֵב אֶת כָּל הָרְחָשִׁים, "רָחַשׁ לִבִּי דָּבָר טוֹב".

אֲבָל לַנִּגּוּן יֵשׁ מַעֲלָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מֵהַדִּבּוּר, "הַנִּגּוּן הוּא קֶלְמוּס הַנֶּפֶשׁ" – הַקֶּלְמוּס שֶׁל הַחַיּוּת, הָרוּחָנִיּוּת וְגַם הָאֱלֹקוּת. הַנֶּפֶשׁ הָאֱלֹקִית שֶׁל הַיְּהוּדִי הִיא "חֵלֶק אֱלוֹהַּ מִמַּעַל מַמָּשׁ", וְהַחֵלֶק הַזֶּה שֶׁל נֶפֶשׁ הַיְּהוּדִי מִתְבַּטֵּא דַּוְקָא בְּשֶׁהוּא מְנַגֵּן. כְּלוֹמַר, אָדָם יָכוֹל לְבַטֵּא חֲוָיוֹת פְּנִימִיּוֹת, עַצְמִיּוֹת, דַּוְקָא בַּשִּׁירָה שֶׁלּוֹ, בַּנִּגּוּן שֶׁלּוֹ.

בִּכְלָל, גַּם אֶת הַדִּבּוּר צָרִיךְ לְנַגֵּן – צָרִיךְ לְיַחֵד אֶת שְׁנֵי הַקֶּלְמוֹסִים."

[מוצאי ח' טבת תשפ"ד]